

J 15, 1-8 RATOLESTI NA VINICI PÁNĚ

Ve jménu Boha Otce i Syna i Duchu svatého. AMEN

Píseň 429 Ve Tvém jménu

Milé sestry, milí bratři, buďte pozdraveni apoštolským pozdravem: Milost Vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista. AMEN

Poslyšme slova žalmu 66 (1-9 verš):

Hlahol Bohu, celá země! 2 Pějte žalmy k slávě jeho jména, jeho chválu širte chvalozpěvem. 3 Řekněte Bohu: Jakou bázeň vzbuzují tvé činy! Pro tvoji nesmírnou moc se vtírají v tvou přízeň i tví nepřítelé. 4 Ať se ti klaní celá země a zpívá ti žalmy, ať zpívá žalmy tvému jménu. - Sela- 5 Pojdte, pohleďte na Boží skutky, tím, co koná mezi lidskými syny, vzbuzuje bázeň. 6 Moře obrátil v souš, řeku přešli suchou nohou; radujme se tady z něho! 7 Věčně vládne svou bohatýrskou silou, pronárody sleduje svým zrakem. - Sela- Odbojníci ať se nevyvyšují! 8 Dobrořečte, národy, našemu Bohu, zvučně rozhlašujte jeho chválu. 9 Zachoval nás při životě, nedopustil, aby nám uklouzly nohy.

Píseň 442 Pane dnešek je den chvály

Modlitba

Hospodine, Bože náš

po temné noci jsi dal vzejít světlu nového dne

a každému z nás jsi daroval nový čas života.

Děkujeme za to a chválíme Tě, jsi moudrý a laskavý Stvořitel, nikdo není jako Ty.

Dnes slavíme neděli. Děkujeme za to.

Těšíme se, až budeme moci znovu slavit společně.

Děkujeme za to, že nechceš být bez nás, Pane.

Přiznáváme, že my si někdy chceme vystačit sami,

anebo se necháme udolat vším tím zlým, bolavým, problémovým, co je kolem nás i v nás a máme dojem, že jsi někde daleko.

Prosíme, odpusť nám naši malou víru.

Vyznáváme, že naše beznaděj pramení z toho,

že se díváme jen na svoje možnosti a zapomínáme se ptát, jak to všechno vidíš Ty.

Vždyť z Tvého pohledu jsou věci často úplně jinak.

I smrt může být vítězstvím, i bolest je cestou kupředu, i ztráta je ziskem.

A tak Ti chceme vzdávat chválu za Tvou nesmírnou lásku k Tvému stvoření, za naději, která otvírá i stokrát zamčené dveře.

Chceme slyšet Tvůj hlas, Tvé slovo napomenutí, i potěšení.

Ty dobře víš, co každý z nás potřebuje.

Znáš naše srdce až do jeho nejskrytějších hloubek.

A my děkujeme za to, že před Tvou tváří smíme být takoví, jací opravdu jsme.

Prosíme, přiznávej se k nám jako Otec ke svým dětem a dej, abychom se Ti neztráceli.

Žehnej všem lidem. AMEN

Společně k Tobě jako děti ke svému Otci voláme:

Otče náš... AMEN

Čtení Koloským 1, 9-14

9 Proto i my, ode dne, kdy jsme to uslyšeli, nepřestáváme za vás v modlitbách prosit, abyste plně, se vši moudrostí a duchovním pochopením poznali jeho vůli. 10 Tak budete svým životem dělat Pánu čest a stále se mu líbit, ve všem poneseťe ovoce dobrých skutků, budete růst v poznání Boha, 11 a z moci jeho božské slávy nabudete síly k trpělivosti a radostné vytrvalosti; 12 a budete děkovat Otci, který vás připravil k účasti na dědictví svatých ve světle. 13 On nás vysvobodil z moci tmy a přenesl do království svého milovaného Syna. 14 V něm máme vykoupení a odpuštění hříchů:

Píseň 438 Přišli jsme, ó Ježíši

Čtení Jan 15, 1-8

1 „Já jsem ušlechtilá réva a můj Otec je vinař. 2 Každou ratolest, která ve mně nenese ovoce, odřezává, a každou, která nese ovoce, čistí, aby nesla více ovoce. 3 Vy jste již čistí díky slovu, které jsem k vám mluvil. 4 Zůstaňte ve mně a já ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, pokud nezůstane ve kmeni, tak ani vy, pokud nezůstanete ve mně. 5 Já jsem vinná réva a vy ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnoho ovoce; beze mě nedokážete nic. 6 Jestliže někdo nezůstane ve mně, bude odhozen pryč jako ratolest a uschne. Pak budou posbírány, hozeny na oheň a shoří. 7 Jestliže

zůstanete ve mně a má slova zůstanou ve vás, proste, o cokoli chcete, a stane se vám to. 8 Když ponese te hojně ovoce, bude tím oslaven můj Otec a budete moji učedníci.

Milé sestry, milí bratři,
Ježíš praví: *Já jsem vinná réva a vy ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnoho ovoce.*

Vinné ratolesti rostou a nesou plody pouze na vinném kmeni. Bez vinného kmene by neexistovaly. Přesto, že zde na Vysočině nežijeme zrovna ve vinařské oblasti, každý z nás si při čtení tohoto evangelijního příběhu asi dokáže představit nějakou pěknou vinici: Zelený jižní svah, vinice pěkně v řadách, zkrátka pastva pro oči.

Součástí vinice jsou ale také odřezané ratolesti, které nenesly ovoce a které budou vhozeny do ohně. A to proto, aby ty ostatní – plodné ratolesti – přinesly o to více ovoce. Vinná réva se prořezává proto, aby byla její sklizeň stále hojnější. Tak to chodí s úrodou vína.

Obraz – přirovnání k vinné révě použil pro lidi Ježíš v evangeliu. Ježíš říká: *Můj Otec odřezává každou ratolest, která ve mně nenese ovoce, a každou, která nese ovoce, čistí, aby nesla více ovoce. Vy jste již čistí díky slovu, které jsem k vám mluvil. Zůstaňte ve mně a já ve vás. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnoho ovoce; beze mě nedokážete nic.*

Ježíš chce, aby jeho sadba byla k užítku. A tak i ty větve, které ovoce nesou, zaštipuje, přivazuje, kázní – aby měly kvalitní ovoce. A jako správný zahradník ví, že neúčinné výhony se nemají na kmeni nechávat. K čemu také? Víra není žádné polehávání na gauči, jistota spasení není mrtvolný klid stojatých vod. Kdepak. Víra s člověkem pěkně cvičí. Nenechá ho v klidu. To je to první: připravte se na to, že křesťanův život není jen znužené koukání na to, jak to Pán Bůh pěkně zařídil. Věřit Bohu znamená něco dělat.

Ale co? V čem spočívá to „nesení ovoce“? Jde o každý projev živé víry a ta má mnoho podob. Například epištola Galatským představuje různé druhy ovoce (Ducha svatého). V zásadě jde o to, že to co nám bylo svěřeno, prostě nemá zůstat bez užítku, nemá to ležet ladem. Když nám Pán Bůh dává všechno, co má – odpuštění, jistotu spasení, radost ze života i výhled do dobré budoucnosti, nechce, aby to skončilo v černé díře.

Je to možná dost odvážná otázka, ale měli bychom se čas od času ptát: Jaký užitek ze mě Bůh má? Jaké ovoce moje víra přináší? Pán Bůh do nás hrozně moc vložil. Stálo ho to smrt jeho Syna, a tak čeká, že to nebylo nadarmo. K čemu mu tedy jsme jako jednotlivci? A k čemu mu jsme jako sbor? Jako církev?

Napovědět nám může to, že Ježíš dal učedníkům úkol (V 16)... *já jsem vyvolil vás, abyste šli a nesli ovoce a vaše ovoce, aby zůstalo.*

Výnos, výsledek, ovoce křesťanova života spočívá v tom, že NESE, dál předává to, co dostal.

Finta víry je v tom, že kdo se nepokouší vysvětlit druhým, čemu věří a proč, přestane to vědět sám, a jeho víra chřadne. Víra, láska i naděje rostou jen ve sdílení s druhými. Celkem chápeme, že si lásku nemůžeme pěstovat bez druhých, o samotě. Že i k naději potřebujeme povzbuzení někoho jiného, to je nám také celkem jasné.

Ale víru si mnohdy privatizujeme jako něco, do čeho těm druhým nic není.

To je chyba! Víra není soukromá věc.

Ani jen záležitost mezi mnou a Bohem.

Víra je věc naprosto veřejná, protože nám ji Bůh dává jako součást svého plánu na záchranu CELÉHO světa.

I společenství, které je třeba aktivní, ale je zaměřeno samo na sebe a zakládá si na své výlučnosti, neplní Boží plán a tak nenese ovoce.

Víra je něco, co s námi musí hýbat, co nás musí nezadržitelně sunout kupředu. Není přece možné, aby živá větev nerostla. Pokud skutečně neroste, bude problém někde ve spojení s kmenem.

Rozhodnutí je tedy na nás: Máme na výběr – buďto budeme kvetoucí větvičkou, která každého potěší a přinese ovoce, nebo můžeme být zvadlou větvičkou, která již není k ničemu, a tak je následně odříznuta a odhozena a nakonec uschne a shoří v ohni.

Náš cíl by měl být následující: Když jsem s druhými, měla by být má přítomnost a blízkost prožívána jako příjemná a lákavá, povznášející a povzbuzující.

Jednoduše: musím být pro ostatní příjemná – ve slovníku révy chutná a lahodná. To je možné pouze tehdy, pokud zůstaneme na vinné révě, aby námi

mohla proudit Boží láska a aby nám mohla umožnit dozrát.

Převážně křesťané s pochmurnou tváří, pro které je křesťanství více povinností nežli radostí, budou jen stěží schopni předat ostatním dobrou zprávu, ze které by měli žít. Ti se opravdu nepodobají sladkým vinným hroznům. Spíše kyselým a oschlým, které ale nejsou chutné ani lákavé. Kyselé hrozny vyplivneme, protože nám nechutnají.

Jako hrozen, říká Ježíš, nemůžete být zralí, pokud nepřijímáte životní sílu Boží lásky. V takovém případě ztrpknete. A pokud je ratolest od vinné révy odříznuta a ztratí tak spojení s révou, uschne. Stejně tak člověk musí zůstat ve spojení s vinnou révou Kristem. Protože odtržení ode mne, říká Ježíš v dnešním evangeliu, nemůžete ničeho dosáhnout.

Ježíš tvrdí, že bez něj nemůžeme udělat nic. To je blbost, řekne vám 9 lidí z deseti. Žít se dá dobře i bez Boha. Jenže my jsme ti, kdo bez Boha žít nechtějí, kdo ho uznávají a vzývají.

Takže heslo dne zní: Zůstat při kmeni. Držet se ho jako klíště. Být vděční za to, že patříme k tomu kmeni, který zaručuje život.

Představte si, že bychom byli jen jednotlivé větve a chtěli se života a růstu dopracovat tím, že bychom se jako větve domluvili, že společně vytvoříme vinný kmen. Byla by z nás jen hromada roští.

Život máme jen tehdy, když tvoříme jednotu s Dárcem života.

Naše budoucnost je ve spojení se vzkříšeným Kristem.

Zůstat v kontaktu s Ježíšem neznamená, že chodíme v neděli na hodinku do kostela a tím to máme odbyté. Křesťané, kteří pro svůj náboženský život nedělají více (a dnes je mnoho těch, kteří dělají ještě mnohem méně), se nemohou divit, když se druhým zdá jejich víra neduživá.

Vždyť větvička také nemůže říct: Jsem každý týden jednu hodinu na keři a to stačí. Ne. Jedná se o trvalé pouto s Ježíšem. Ale jak zajistit, abychom zůstali „v“ Ježíši? Jak to vypadá – úplně prakticky?

Důležitá odpověď je dnes zanesena v evangeliijním textu. Ježíš říká: *Zůstaňte ve mně a já ve vás*. Musíme nosit Boží slovo ve svém srdci a nenechat ho tam chřádnout.

Vinař ví velmi dobře, že hrozny potřebují poměrně dost dlouhý čas, než skutečně dozrají. Stejně tak ví i Bůh, že u nás nejde nic uspěchat. Hrozny potřebují sluneční svit, vítr, déšť, dobrou půdu a spoustu času. Když přijde na

to žít svůj život před Pánem Bohem odpovědně, pak to také vyžaduje spoustu trpělivosti se sebou samými, protože do této odpovědnosti musíme nejprve vrůstat.

Vyžaduje to spoustu trpělivosti s druhými. Protože ne všechny hrozny dozrávají ve stejný čas. Občas můžeme nabývat dojem, že se u druhých vůbec nic neděje, místo toho, abychom trpělivě vyčkávali jejich individuální zrání, jejich vlastní růstové procesy.

A ač to může znít dost podivně, vyžaduje to také spoustu trpělivosti se samotným Bohem. Protože On má velmi často zcela jiné představy o uskutečňování a naplňování mého života, než jak já sama vidím svou budoucnost.

Pro každého z nás vytvořil Bůh plán života, který se nám v některých situacích může jevit jako zcela nepochopitelný. Který nás ale přivádí ke zrání a k dozrávání. Proto je pro mě neustále ten pravý čas k tomu, abych byla vždy připravena tiše vytrvat a nechat na sebe působit Boží lásku.

Podobenství o vinné révě nám dnes přináší velmi radostnou zprávu: Ne, že bychom museli tvářit v tvář Boží přítomnosti vykazovat nějaké náboženské úkony - stejně jako vinné hrozny nemusejí produkovat samotnou sladkost. Ale stejně, jako hrozny do sebe nechávají proudit životodárnou mizu vinné révy, aby se mohly stát chutnými a sladkými, tak bychom měli i my do sebe nechat proudit sílu života a lásky samotného Boha. To může znamenat pouze to, že bychom měli vždy vnímat jeho slovo v nás a přistoupit na jeho vůli.

Pokud hrozen uhne nebo uschne, co z něj může vzejít dobrého? Zůstane shnilý nebo uschlý. Co ale není možné u hroznu, je možné u Hospodina. Tak může jeden vinný hrozen na jeho vinici dlouhá léta vysychat nebo uhnívat. A přesto ho může Bůh díky své obrovské lásce přeměnit ve šťavnatou a chutnou bobuli. Jen si vzpomeňte na Zachea – toho úplatného výběřčího daní. Nebo na lotra po Kristově pravici na kříži. Tehdy to Boží působení bylo jen otázkou pár vteřin!

Když ponese hojné ovoce, bude tím oslaven můj Otec a budete moji učedníci. Úcta k Bohu – to je spontánní a radostný život toho, kdo se dá vést Božím slovem. Toho, kdo je s Bohem v každodenním kontaktu modlitby a nemůže jinak, než vděčně vyznávat, díky komu je živ. Takový člověk jistě nese ovoce, které se Bohu líbí. Kéž jsme i my plodnými ratolestmi. AMEN

Píseň 504 Tak, jaký jsem, ač nemám nic

modlitba

Pane Bože, tys nás stvořil a svou láskou vykoupil.

Skrze Tvého Syna Ježíše Krista se k Tobě smíme hlásit a obracet i se svými prosbami.

A tak prosíme, dej, ať se učíme ve sboru i v rodinách laskavosti a vstřícnosti, aby naše jednání odráželo to, že Ti věříme, že Ti patříme, že chceme být Tvým obrazem v tomto světě.

Posiluj nás, ať dovedeme být velkorysí, vnímáme druhé lidi jako stejně důležité a snažíme se jim být k pomoci, nezahanbovat je a nepřivádět do úzkých.

Dej, ať jsme požehnáním pro lidi, se kterými se denně setkáváme.

Prosíme Tě za lidi, kteří prožili mnoho zlého a mají obavy, že se zlo do jejich života vrátí.

Prosíme ochraňuj je svou mocí a dávej jim statečnost.

Přimlouváme se za lidi pokročilého věku a za nemocné, kterým ubývá sil a mají dojem, že už na světě k ničemu nejsou.

Prosíme podpírej je, ukazuj jim, že i oni mohou ještě nést ovoce trpělivosti, laskavosti, vlídnosti.

Prosíme za lidi, kteří zůstávají sami, protože se bojí odhalit svou zranitelnost.

Dej jim odvahu vykročit z bludného kruhu strachu o sebe samé, povzbuzuj je ujištěním o tvé lásce, která nikomu neublíží.

Přimlouváme se za lidi rozhněvané, za ty, které rozdělil rozvod a cítí se ukřivděni a zrazeni.

Ukazuj jim, jak pěstováním zloby a výčitek škodí sami sobě, připravuj možnosti smíření.

Prosíme žehnej přátelským vztahům v našich rodinách, ve sboru, mezi známými, ale i v našem národě a mezi církvemi.

Ty jsi dárce pokoje a tak tě prosíme o pokoj ve světě, o porozumění mezi zastánci různých náboženství.

Napomínej a veď nás, když ve víře i v modlitbách umdléváme, když přichází únava ze stereotypu.

Prosíme, daruj nám novou inspiraci pro práci s dětmi a mladými lidmi.

AMEN

Poslání 2. list Korintským 5,14-15 a 17

14 Vždyť nás má ve své moci láska Kristova – nás, kteří jsme pochopili, že jeden zemřel za všechny, a že tedy všichni zemřeli; 15 a za všechny zemřel proto, aby ti, kteří jsou naživu, nežili už sami sobě, nýbrž tomu, kdo za ně zemřel i vstal.

17 Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Co je staré, pominulo, hle, je tu nové!

Požehnání:

Požehnej tobě Hospodin a ostříhej tebe.

Osvět' Hospodin tvář svou nad tebou a buď' milostiv tobě.

Obrat' Hospodin tvář svou k tobě a dej tobě pokoj.

AMEN

Píseň 452 Za dar slova, Bože milý

Pokud chcete přispět na pravidelnou nedělní sbírku, kterou v těchto týdnech nemůžeme vykonávat, máte možnost vykonat tak na číslo účtu našeho sboru: 1622259329/0800

Pokud se nic nezmění a vláda bude pokračovat v rozvolňování karantény, nastane další vlna rozvolnění 11. května. To znamená, že bychom se mohli setkat tváří v tvář ke společným bohoslužbám již za 14 dní – 17.května. Těšme se na slavení bohoslužeb z očí do očí a vydržme.